

Droga do Chrystusa

Lekcje Biblijne

Crescita Spirituale

9 - 16

(1) Wzrost duchowy 1 Jako nowo narodzone niemowlęta czego powinniśmy pragnąć najbardziej, aby nasza więź z Chrystusem mogła rozwijać się?

1 Piotra 2:2

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:2; Psalm 19:7; 1 Koryntian 3:1, 2; Hebrajczyków 5:12, 13

Odnowę serca, przez którą stajemy się dziećmi Bożymi, Pismo Święte nazywa nowonarodzeniem. Jest ono przyrównane do wzrostu dobrego ziarna zasianego przez rolnika. W jaki sposób nawróceni do Chrystusa mają jak nowo narodzone dzieci „wzrastać” (1 Piotra 2:2; Efez. 4:15) do poziomu dojrzałych chrześcijan w Chrystusie Jezusie? Na wzór dobrego ziarna rzuconego w ziemię chrześcijanin ma wzrastać i owocować. Izajasz mówi, że „nazwą ich terebintami sprawiedliwości, szczepieniem Pana dla Jego rozślawienia” (Iz. 61:3). Co dla lepszego zrozumienia tajemnic duchowego życia przytoczone zostały takie przykłady z życia codziennego. Ani największa mądrość, ani wysiłek ludzki nie są w stanie wytworzyć życia nawet w najprostszej cząstce natury. Wszelkie rośliny i zwierzęta mogą żyć dzięki życiu, którego Bóg osobiście im udzielił. Tak samo, tylko dzięki życiu pochodzącemu od Boga, w ludzkich sercach pojawia się życie duchowe. „Jeśli się kto nie narodzi powtórnie” (Jan 3:3), nie może się stać uczestnikiem życia Chrystusowego.

(2) Dlaczego o własnych siłach nie jesteśmy w stanie wzrastać duchowo ?

1 Koryntian 2:14

Teksty Uzupełniające: 1 Koryntian 1:18, 23, 25, 27; Mateusza 13:11; Jana 3:6; Rzymian 8:5-8.

Podobnie jak z życiem, przedstawia się sprawa wzrostu. Jedynie Bóg sprawia, że pączki rozwijają się w kwiaty, a kwiaty przekształcają w owoce. To przez Jego moc ziemia rodzi „najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie” (Mar. 4:28). Prorok Ozeasz mówi o Izraelu: „Stanę się jakby rosą dla Izraela, tak, że rozkwitnie jak lilia i jak

topola rozpuści korzenie. Rozwiną się jego latorośle, będzie wspaniała jak drzewo oliwne, woń jego będzie jak woń Libanu” (Ozeasz 14:6, 7). Jezus uczy: „Przypatrzcie się liliom, jak rosną” (Łuk. 12:27). Rośliny i kwiaty nie rosną dzięki własnej mocy, trosce czy wysiłkowi, lecz na skutek działania życiodajnej siły pochodzącej od Boga. Dziecko o własnej sile, nawet bardzo tego pragnąc, nie może dodać nic do swego wzrostu. Tak samo duchowego rozwoju nie możemy sobie zapewnić przez własną chęć lub wysiłek.

(3) Jakie dwa niezbędne elementy odżywcze powodujące wzrost rośliny symbolizujące wpływ Boga na nasze życie duchowe występują w poniższych wersetach?

(a) Psalm 84:11

(b) Ozeasza 14:5

Teksty Uzupełniające: Malachiasz 4:2; Micheasz 5:7; Jana 1:9-12; 8:12; Objawienie 21:23; 22:17

I roślina, i dziecko rozwijają się dzięki siłom czerpanym z otoczenia, służącym do życia, jak powietrze, światło, pożywienie. Czym te dary przyrody są dla zwierząt i roślin, tym Chrystus dla tych, którzy Mu ufają. On jest dla nich „wieczną światłością” (Iz. 60:19), „słońcem i tarczą” (Psalm 84:12). Jest dla swego ludu jak „deszcz (zstępujący) na trawę i jak deszcz rześisty, co nawadnia ziemię” (Psalm 72:6), jest wodą życia i „chlebem Bożym, który z nieba zstępuje i życie daje światu” (Jan 6:33). Bóg zesłał nam najpiękniejszy dar — Jezusa. Nappełnił On ziemię atmosferą łaski tak realnie, jak świat powietrzem, które otacza ziemię. Wszyscy, którzy oddychają tą atmosferą, ożyją i będą wzrastać „do pełnej miary męskiej i wieku Chrystusa”. Tak jak kwiaty zwracają się do słońca, a jego promienie pomnażają ich urodę, i my winniśmy zwracać się do „Słońca Sprawiedliwości”, aby to światło niebiańskie nas opromieniło, by charakter nasz stał się podobny do charakteru Chrystusa.

(4) W jaki sposób możemy nieustannie wzrastać w Jezusie i tym samym przynosić dobre owoce?

Jan 15:5

Teksty Uzupełniające: Jan 15:4-7; Kolosan 2:6; Rzymian 6:22; Psalm 91:1; Jan 14:16

Aby żyć w świętości, jesteśmy w takim samym stopniu uzależnieni od Chrystusa, jak rosnąca i owocująca gałązka od macierzystego pnia. Poza Chrystusem życie nie istnieje. Bez Niego nie masz siły, by przeciwstawić się pokusom, by wzrastać w łasce i świętości. Tylko trwając w Nim, możemy duchowo kwitnąć. Czerpiąc swe życie z Niego, nigdy nie staniesz się martwym i nieowocującym. Będziesz podobny do drzewa rosnącego nad strumieniami wody.

(5) Kto jest źródłem naszej wiary i w jaki sposób ma to wpływ na nasze duchowe doświadczenie?

Hebrajczyków 12:2

Teksty Uzupełniające: Efezjan 2:8; Łukasz 17:5; Micheasz 7:7; Hebrajczyków 2:10; Izajasz 8:17; 45:22

Wielu ludzi myśli, że sami muszą dokonać pewnej części pracy. Zaufali co prawda Jezusowi jeśli chodzi o odpuszczenie grzechów, lecz pragną żyć sprawiedliwie jedynie dzięki własnym staraniom. Ale każda taka próba musi zawieść. Jezus mówi: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić”. Wzrost w łasce, radości i użyteczności zależy od naszej jedności z Chrystusem. Tylko przez codzienną wspólnotę z Nim, i to w każdej godzinie, mamy wzrastać w łasce. On jest nie tylko Autorem, ale i dokończeniem naszej wiary. To Chrystus jest pierwszym, ostatnim i wszystkim. Chrystus ma być z nami nie tylko na początku i na końcu naszego życia, ale na każdym etapie naszej drogi. Dawid mówi: „Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mej prawicy” (Psalm 16:8).

(6) W jaki sposób możemy trwać w Chrystusie?

Kolosan 2:6

Teksty Uzupełniające: Kolosan 1:30; 1 Jana 5:11, 12, 20; Jan 14:6; 2 Koryntian 5:7

Zapytasz, jak masz trwać w Chrystusie? W ten sposób, w jaki przyjąłeś Go po raz pierwszy „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Hebr. 10, 38). Oddałeś się Bogu, aby w całości być Jego własnością, służyć i być Mu posłusznym. Przyjąłeś Chrystusa jako swego Zbawiciela. Sam nie mogłeś oczyścić się ze swych grzechów ani zmienić serca, lecz oddawszy się Bogu, zawierzyłeś, że On to wszystko uczynił dla ciebie dzięki Chrystusowi. Przez wiarę stałeś się własnością Chrystusa. Przez wiarę masz w Nim wzrastać—oddając i przyjmując. Masz oddać wszystko — twoje serce, twoją wolę, twoją służbę. Oddaj Mu siebie, byś mógł być posłuszny wszystkim Jego oczekiwaniom. W zamian musisz wziąć wszystko: Chrystusa — pełnię błogosławieństw, aby mieszkał w twoim sercu i był twoją mocą, sprawiedliwością, nieustającym pomocnikiem, dającym moc do posłuszeństwa.

(7) Dlaczego tak istotne jest szukanie Pana i Jego mądrości każdego poranka?

Przypowieści Salomona 8:17

Teksty Uzupełniające: Psalm 143:8-10; 91:14-16; 2 Koryntian 3:18; Mateusza 5:6; 6:33; 7:7-11

Niech twoją pierwszą myślą każdego ranka będzie poświęcenie się Bogu. Niech twoją modlitwą będzie: „Przyjmij mnie, Panie, na własność. Wszystkie moje plany składam u Twoich stóp. Wykorzystaj mnie dzisiaj do swojej służby. Pozostań ze mną i pozwól mi Twoją mocą wykonywać moje obowiązki”. Niechaj to będzie naszą codzienną czynnością. Poświęć się Panu każdego poranka na nowo. Jemu powierz wszystkie swoje zamierzenia, by mogły być zrealizowane lub zaniechane według Jego wskazującej Opatrzności. Możesz więc

każdego dnia powierzać swoje życie w ręce Boga, a będzie ono z dnia na dzień bardziej odzwierciedlało życie Jezusa.

8. Kiedy pokój może zagościć naszym w sercu?

(a) *Izajasz 26:3, 4*

(b) *2 Koryntian 3:18*

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:1; Izajasz 57:19-21; Jana 14:27; 17:3; Efezjan 2:14-16

Życie w Chrystusie jest życiem w pokoju. Może nie być w nim ekstazy uczuć, lecz będzie ono pełne błógiego zaufania. Twoja nadzieja spoczywa nie w tobie samym, lecz w Chrystusie Jezusie. Twoja niemoc została połączona z Jego siłą, niewiedza z Jego mądrością, a słabość z Jego wytrzymałością. Powinieneś patrzeć nie na siebie, lecz na Chrystusa, myśląc o Jego miłości, pięknie i doskonałości charakteru. Jego samozaparcie, unізoność, świętość i niezgłębiona miłość, oto przedmiot twoich rozmyślań. A kochając Go, naśladowując i polegając całkowicie na Nim, stajesz się do Niego podobnym.

(9) Jakie zaproszenie Chrystus skierował do ludzkości?

Mateusz 11:28

Teksty Uzupełniające: Mateusz 11:29; Jeremiasz 6:16; Izajasza 28:10-12; 48:17, 18; Psalm 94:11-13; 116:7-9; Objawienie 22:17; Hebrajczyków 4:1-9; Jana 6:37; 7:37, 38

Jezus powiedział: „Trwajcie we mnie”. Słowa te wyrażają odpoczynek, wytrzymałość i zaufanie. Ponownie zaprasza: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mat. 11:28). Tę samą myśl wyrażają słowa psalmisty: „Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj” (Psalm 37:7). Prorok Izajasz daje nam następujące zapewnienie:

„W ciszy i ufności leży wasza siła” (Iz. 30:15) Tego odpoczynku nie znajdziemy w beczynności. Boska obietnica odpoczynku łączy się z wezwaniem do pracy. „Weźcie moje jarzmo na siebie i ucicie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych” (Mat. 11:29). Serce, które w pełni spoczywa w Chrystusie, będzie najbardziej gorliwe i aktywne dla Niego.

(10) Jakimi trzema rzeczami posługuje się szatan, aby zniszczyć nasz kontakt z Jezusem?

Marek 4:19

Teksty Uzupełniające: 1 Tymoteusz 6:9, 10, 17; 1 Jana 2:15-17; Łukasza 14:18-20; 21:34-36

Człowiek zajęty jedynie sobą, odwraca się do Chrystusa — Źródła życia i mocy. Jest to stałe dzieło Szatana. Stara się on ustawicznie odwracać uwagę ludzi od Chrystusa. Chce tym przeszkodzić w zjednoczeniu i obcowaniu człowieka z Panem. Szatan chce, byśmy stale koncentrowali się wokół przyjemności świata, kariery, kłopotów i smutków, chce wykorzystać nasze niedociągnięcia i ułomności naszych bliźnich. W ten sposób dąży do opanowania umysłu. Strzeżmy się jego przebiegłości.

(11) Jak możemy odnaleźć pokój mając pewność zbawienia?

1 Jana 5:12, 13

Teksty Uzupełniające: 2 Jana 9; Jan 17:2; 3:16-18; 10:28, 29; 1:12; 6:54-58; 15:4-6; Izajasza 41:10

Wielu prawdziwie szczerych, którzy pragną żyć dla Boga, Szatan także często prowadzi do zagubienia się w ich własnych błędach i słabościach, a przez oddzielenie ich od Chrystusa ma nadzieję osiągnąć zwycięstwo. Nie możemy koncentrować się na sobie i żyć w ciągłej niepewności i strachu o nasze zbawienie. To wszystko odwraca duszę od źródła mocy. Powierz zbawienie Bogu i niezachwianie Mu zaufaj. Rozmawiaj i rozmyślaj o Jezusie. Niech twoje „ja” zniknie w Chrystusie. Odrzuć wszystkie obawy i wątpliwości. Powiedz za apostołem Pawłem:

„Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Gal. 2:20). Odpocznij w Bogu. On jest w stanie zachować to, co Jemu powierzyłeś. A jeśli powierzysz w Jego ręce siebie, On przyniesie ci więcej niż zwycięstwo przez Tego, który cię umiłował.

(12) Co nastąpi w momencie gdy nawrócony sprawiedliwy wybiera ponownie drogę grzechu?

Ezechiel 18:24

Teksty Uzupełniające: Ezechiel 18:20-23; 3:20, 21; 33:12-19; 1 Samuela 15:11; Psalm 125:4, 5; 2 Piotra 2:20-22; 1:10; Hebrajczyków 10:29, 38, 39; 6:4-6

Przyjąwszy na siebie człowieczeństwo, Jezus związał ze sobą ludzkość tak mocno węzłem miłości, że żadna siła nie potrafi go rozwiązać, tylko człowiek z własnego wyboru. Szatan będzie nas ustawicznie nakłaniał do zerwania tego związku, do oderwania się od Chrystusa. Dlatego właśnie musimy stale czuwać, modlić się, walczyć, by nic nie skusiło nas do oddania się innemu panu. Zawsze bowiem możemy to uczynić. Skoncentrujmy nasz wzrok na Chrystusie, a On nas uratuje. Patrząc na Jezusa jesteśmy bezpieczni. Nic nie może nas wyrwać z Jego rąk. Przez nieustanne wpatrywanie się w Niego „za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu” (II Kor. 3:18).

(13) Kiedy Chrystus kieruje do nas wezwanie jak możemy Go odnaleźć?

Jeremiasz 29,13

Teksty Uzupełniające: Jeremiasz 29:11-14; 5 Mojż. 4:29-31; 30:2-6; Izajasza 55:6, 7

W ten sposób pierwsi uczniowie upodobnili się do umiłowanego Zbawiciela. Gdy usłyszeli słowa Jezusa, odczuli potrzebę obcowania

z Nim. Szukali Go, znaleźli i poszli Jego śladem. Przebywali z Nim w domu, przy stole i w polu. Zawsze byli z Nim, jak uczniowie ze swoim nauczycielem, codziennie otrzymując od Niego lekcje świętej prawdy. Spoglądali na Niego jak słudzy na swego Pana i uczyli się swoich obowiązków. Uczniowie byli ludźmi „podobnie jak my podległymi cierpieniom” (Dz. 14, 15). Tak samo walczyli z grzechem. Potrzebowali tej samej łaski, by móc święcie żyć.

(14) Które wyrażenie z poniższego tekstu świadczy o tym że człowiek Boży również doświadcza pokus?

Rzymian 7:19

Teksty Uzupełniające: Galacjan 5:17; Jakub 5:17; Psalm 119:5; Filipian 2:13; 1:6

Nawet umiłowany uczeń Jezusa, który był najwierniejszym odbiciem swego Pana — apostoł Jan, nie miał dobrego charakteru od urodzenia. Był nie tylko zachłanny i żądny honorów, ale także porywczy i mściwy, kiedy go obrażano. Jednak gdy objawiony mu został boski charakter Chrystusa, dostrzegł swoje braki i ukorzył się. Jego dusza wypełniła się podziwem i miłością, po tym co dostrzegwał w codziennym życiu Syna Bożego (Jezusową siłę i cierpliwość, majestat i pokorę, moc i czułość). Dzień po dniu jego serce zbliżało się coraz bardziej do Chrystusa, aż Jan, w miłości do swego Mistrza, zupełnie zatracił poczucie miłości własnej, a obraźliwy i ambitny charakter poddał się kształtującej mocy Chrystusa. Odradzający wpływ Ducha Świętego odnowił jego serce. Moc miłości Chrystusa przekształciła charakter. Taki jest pewny efekt łączności z Chrystusem. Gdy Chrystus przebywa w sercu, cała natura ulega przeobrażeniu. Pod wpływem Ducha Chrystusowego i Jego miłości serce mięknie, a dusza się korzy. Rodzą się myśli i pragnienia dążności do Boga i nieba.

(15) Jaką wspaniałą obietnicę będącą pocieszniem dla swoich naśladowców pozostawił Jezus odchodząc do nieba?

Mateusz 28:20

Teksty Uzupełniające: Jan 14:3, 12, 16, 18, 26; Łukasz 24:50, 51; Izajasza 41:10, 13

Świadomość obecności Chrystusa towarzyszyła uczniom także i po wniebowstąpieniu Pana. Była to osobista obecność, pełna miłości i światła. Jezus — Zbawiciel, który chodził, rozmawiał z nimi, który wlewał nadzieję i pociechę do ich serc, został zabrany od nich do nieba, gdy poselstwo pokoju było jeszcze na Jego ustach. Usłyszeli głos Jezusa, gdy przyjął Go obłok aniołów: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mat. 28:20). Jezus wstąpił do nieba w ludzkiej postaci. Wiedzieli, że przed tronem Boga, On nadal jest ich Przyjacielem i Zbawicielem, że Jego uczucia pozostały niezienne i wciąż utożsamiał się z cierpiącą ludzkością. Przedstawiał tam Bogu zasługi swojej własnej drogocennej krwi, pokazując zranioną rękę i stopy i pamiętając o cenie, jaką zapłacił za swoich odkupionych. Uczniowie wiedzieli, że Jezus wstąpił do nieba, by przygotować dla nich miejsce w Królestwie Bożym. Wiedzieli, że Chrystus powróci i zabierze ich do siebie.

(16) W jaki sposób Jezus jest w stanie być nieustannie ze swoimi naśladowcami?

Jana 14:16

Teksty Uzupełniające: Jan 14:17, 23; 16:7-11, 13; 15:26; Rzymian 8:14-16

Kiedy zgromadzili się po wniebowstąpieniu Pana, pragnęli zanieść swe prośby do Ojca w imieniu Jezusa. Z czcią zginęli kolana w modlitwie, powtarzając obietnicę: „O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje; proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna” (Jan 16:23, 24). Z potężnym argumentem sięgali ramieniem wiary coraz wyżej: „Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł (za nas) śmierć, co więcej — zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?” (Rzym. 8:34). A dzień Pięćdziesiątnicy przyniósł im obecność Pocieszyciela, o którym Chrystus powiedział, że „będzie w was”. Dalej powiedział: „Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was” (Jan 16:7). Odtąd Chrystus przebywa Duchem Świętym w sercach swoich dzieci. Ich wspólnota z Jezusem stała się teraz silniejsza, niż była

wtedy, kiedy osobiście był z nimi. Światłość, miłość i moc Chrystusowa były od nich takim blaskiem, że ludzie spoglądając na nich, „dziwili się. Rozpoznali w nich towarzyszy Jezusa” (Dz. 4:13).

(17) Jezus modlił się za uczniów. Kogo jeszcze wspominał w swojej modlitwie?

Jana 17:20

Teksty Uzupełniające: Jana 17:9; 16:26; Hebrajczyków 7:25; 9:24; 1 Jana 2:1, 2

Tym, kim był niegdyś dla uczniów, pragnie być Jezus dzisiaj dla swoich dzieci. Jezus modlił się za nas i prosił, abyśmy zespolili się z Nim, tak jak On zjednoczył się z Ojcem. Jakaż jedność! Zbawiciel powiedział o sobie: „Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie, gdyby nie widział Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni” (Jan 5:19).

(18) Jaki będzie rezultat naszego trwania w Chrystusie i naszej szczerzej miłości do Niego?

Efezjan 4:15

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 1:22; 2:2; Jana 15:5; 1 Jana 3:18, 19, 22; Przypowieści Sal. 11:25

Gdy Chrystus zamieszka w naszych sercach, „jest w nas sprawcą i chcenia i działania zgodnie z (Jego) wolą” (Filip. 2:13). Będziemy pracować jak On pracował, będziemy okazywać tego samego Ducha. A miłując Go i trwając w Nim, będziemy wzrastać we wszystkim „ku Temu, który jest Głową — ku Chrystusowi”

Zdaję sobie sprawę z tego, iż w momencie kiedy przychodzę do Chrystusa On działa w moim życiu dając wzrost duchowy.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

W mojej relacji z Chrystusem nie jestem w stanie dodać nic do mojego wzrostu duchowego poprzez zamartwianie się bądź własne uczynki.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

Pragnę szukać Pana i oddać moje życie w Jego ręce wierząc, iż sprawi mój wzrost duchowy.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany.

**Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org
Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com**

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

**Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa przez E.G. White
Ilustracje (C) Goodsalt - www.goodsalt.com**